स्वर्काः" इति। महिषाः महनीयाः पूजनीया यजमानाः नमोभिर्नमस्कारोपेतैर्मन्त्रैर्यज्ञमिमं सौत्रामण्याख्यं हिन्वन्ति प्रीणयन्ति सम्यगनुतिष्ठन्तीत्यर्थः। कीदृशं यज्ञं सुराद्रव्योपेतं बर्हिषदं बर्हिषि दर्भे आसाद्यमानेन हविषा युक्तं, सुवीरं शोभनापत्यप्रदं दिवि द्युलोके देवतासु सोमं दधानाः सम्पादयन्तः। वयं यजमानाः स्वर्काः शोभनेनार्चनेन युक्ताः इन्द्रं मदेम हृष्टं करवाम।

कल्पः। यस्ते रसः सम्भृत इति। सुरा गृह्णानिति जुहोतीत्यनुवर्त्तते। पाठस्तु, "यस्ते रसः सम्भृत ओषधीषु। सोमस्य शुष्मः सुरया सुतस्य। तेन जिन्व यजमानं मदेन। सरस्वतीमश्विनाविन्द्रमग्निम्" इति। हे सुरे योऽयं ते रसः ओषधीषु व्रीह्यादिषु सम्पादितः सुतस्य अभिषुतस्य सोमस्य शुष्मो बलप्रदो रसः सुरया संयोजितः। तेन मदेन तदीयेन हर्षेण यजमानं जिन्व प्रीणयत, तथा सरस्वत्यादिदेवांश्च प्रीणय॥

कल्पः। यमश्विना नमुचेत्याश्विनमध्वर्युर्भक्षयतीति। पाठस्तु, "यमश्विना नमुचेरासुरादधि। सरस्वत्यसनोदिन्द्रियाय [१]। इमं तꣳ शुक्रं मधुमन्तमिन्दुम्। सोमꣳ राजानमिह भक्षयामि" इति। अश्विनौ देवौ यं रसं नमुचिनाम्नः असुरादध्याहृतवन्तौ। कीदृशं सोमं शुक्रं शुद्धं मधुमन्तं माधुर्योपेतं परमैश्वर्यप्रदं वा इन्दुमाह्लादकम्। सरस्वती च इन्द्रियार्थम् असनोत्प्रादात् तमिमं सोमं राजानमिह कर्मणि भक्षयामि॥